

Vedlegg 5 til rundskriv A-63/09 om ikrafttredelse av ny utlendingslov og ny utlendingsforskrift fra 1. januar 2010 - Bortvisning

Bortvisning er et vedtak om å nekte en utlending innreise og opphold i Norge med pålegg om å forlate riket. I motsetning til utvisning innebærer bortvisning ikke et fremtidig innreiseforbud.

Bortvisning er regulert i utlendingsloven §§ 17 og 18 jf. Ot.prp. nr 75 (2006-2007) og Innst. O. nr. 42 (2007-2008).

Det fremgår av lovens § 17 første ledd at vedtak om bortvisning etter første ledd bokstavene a til c kan treffes av polititjenestemann.

Når bestemmelsen i utlendingsloven 1988 § 27 første ledd bokstav b om bortvisning av utlending som allerede er utvist, ikke er videreført, er dette begrunnet med at utlendingen kan nektes innreise og sendes ut av riket i medhold av det foreliggende utvisningsvedtaket.

For øvrig vises det særlig til den utvidede bortvisningsbestemmelsen i lovens § 17 første ledd bokstav h (utlending som er straffet eller ilagt særreaksjon i utlandet for et forhold som etter norsk lov kan føre til fengselsstraff i ti år eller mer).

I forskriften er de aktuelle bestemmelsene om bortvisning inntatt i §§ 5-1 til 5-4.

Bortvisningssak som skal avgjøres av Utlendingsdirektoratet, forberedes av politiet. Finner politiet at det foreligger grunn til å bortvise en utlending, sendes saken til Utlendingsdirektoratet til avgjørelse.

Vedtak om bortvisning iverksettes uten unødig opphold.

Politiet skal underrette Utlendingsdirektoratet når vedtak om bortvisning er iverksatt.

Når det foretas bortvisning på internnordisk grense, skal politiet så vidt mulig underrette nærmeste politimyndighet i det nordiske land bortvisningen skjer til.

Departementet viser for øvrig til vedlegg 19 og forskriftens § 19-2 annet ledd bokstav b hvor det fremgår at for utlendinger som er omfattet av de særlige reglene i lovens kapittel 13, gjelder ikke lovens §§ 16, 17 og 18 med mindre forskriftens § 19-5 kommer til anvendelse.